

Jornada de patrimoni cultural - Mediterráneo - 26/07/2015

La ventana de la UJI UNA COLABORACIÓN DE LA JAUME I

Jornada de patrimoni cultural

WENCESLAO
Rambla

Un any més han tingut lloc les Jornades d'Investigació del Patrimoni Cultural del Projecte Patrimoni del PEU -Programa d'Extensió Universitària de la Universitat Jaume I de Castelló- en la Llotja del Cànem, seu de l'UJI en la ciutat.

Desde la celebració de la primera Jornada de Patrimoni a l'any 2006 i fins avui, molts han sigut els grups que han participat i variats els projectes duts a terme, aportant diversos anàlisis, experiències i coneixements en aquesta línia de treball tan singular.

Ja fa deu anys desde que els grups de voluntaris locals -que a poc a poc anaven consolidant-se en el marc de la formació del PEU- van començar a demanar a la Universitat un esforç extra per a dissenyar un espai de trobada més complex i estructurat des d'on poder visualitzar, projectar i canalitzar les seues accions i necessitats al voltant del ric patrimoni cultural de les seues localitats i entorns.

I açó sense perdre la seua legitimitat, protagonisme i autoria. Sense interferències ni imposicions. En definitiva, a la manera PEU. I això, tant com projecte d'acompanyament perquè altres estudiosos i interessats puguen desenvolupar els seus somnis, com a projecte on recolzar-se i al qual poder acostar-se per a, des d'un pla horitzontal, fer factible, a poc a poc, el traçat i la construcció de camins per tal de conèixer i donar a conèixer la importància, responsabilitat i significat del patrimoni.

La Jornada de Patrimoni és, doncs, un punt de trobada anual en el què els grups locals

de l'esmentat Projecte compareixen, amb ponents i interessats, eixe necessari espai de reflexió per a, entre tots, generar un coneixement tant teòric com pràctic que puga encaixar en cadascuna de les seues propostes de socialització del patrimoni cultural.

I per a aquesta desena edició, vam donar la benvinguda a **Pablo de Castro**, expert que ha treballat en la Fundación Hispania Nostra per a la conservació del patrimoni i que ha dissenyat nombrosos projectes d'innovació educativa en aquest àmbit. Alguns dels seus projectes han resultat premiats en diverses convocatòries o es constaten en col·laboracions amb institucions com el Museo Nacional de Escultura, Centro de Estudios Vaqueos Federico Wattenberg o el Instituto Cervantes de Nueva Delhi.

Doncs bé, **De Castro** ens va parlar de la importància de l'educació -formal o no formal- per a aconseguir implicar als joves en la conservació i respecte pel patrimoni cultural. No en va, hem de tindre en compte que la gent que treballa actualment en aquesta línia va fent-se major i per això és necessari pensar en un relleu generacional. Per aquest motiu que s'haja de preparar noves fornades de gent jove estudiosa i il·lusionada pels temes de patrimoni històric, antropològic, rural, paisatgístic,

No hem d'oblidar mai que el patrimoni tradicional construït física i/o conceptualment forma part de la nostra història, del paisatge i de la memòria col·lectiva

etc., que amb dots d'observació s'apliquen a tota la tasca que està fent-se des de fa temps i impulsada des de l'UJI.

També vam comptar amb l'arquitecte **Javier Hidalgo** què ens va parlar de com el patrimoni pot convertir-se en un recurs de desenvolupament sostenible per al medi rural a través d'exemples concrets de restauració i reutilització del patrimoni d'Andorra, a la comarca valenciana de La Serania del Túria.

Cal remarcar que cada any en aquesta jornada triem una zona del País Valencià per analitzar i extraure conclusions de com s'aborda aquesta tasca de recuperació patrimonial.

Finalment dir que aprofitant aquest esdeveniment vam fer la tradicional presentació de *Memòria Viva*, en aquesta ocasió del seu número 7. Es tracta de la revista de Patrimoni que recull les comunicacions dels Grups de Patrimoni i de l'Assemblea de Grups com a espai fonamental de reflexió i adaptació per a la permanent reinvençió de Patrimoni, on un seguit d'articles de recerca, anàlisi i posada en valor del patrimoni fan de la revista un document de primer ordre per a, com diu el seu nom, construir memòria viva de tot açó que tan ens importa i que resumeix els afanyes de les persones i el poble per a mantindre la seua dignitat com a individus socials i com a pobles.

En definitiva, no hem d'oblidar mai que el patrimoni tradicional construït física i/o conceptualment forma part de la nostra història, del paisatge i de la memòria col·lectiva. És, en definitiva, exponent de la cultura i senyal d'identitat dels nostres pobles. ■

Vicerector de Cultura, Extensió Universitària i Relacions Institucionals

